waga wana eide laulo kõrwas kõlas; aga ükſiko urtſiko ukſe eeſt läkſid nemad mööda, ega astonud kedagi wõeraſt üle läwe tuppa. „Wana ema!“ ütles poeg nuriſedes: „teie wõikſite kül oma laulo teiſeſt korraſt jätta! Teie laulo jorin ſaab waenlastele teejuhiks. Olge paremine wait! ſiis arwawad sõamehed, et ſiin kedagi elawat looma ei ole.“

„Wõtta meile müüri teha
Ümberringi, elde Jeſand!“
Laulis wana eideke.

Waata imet! Sõawäge läheb ommikuſt õhtoni kui ſeaſe peret nende urtſikuſt mööda, ja weel ei ole kedagi nende läwel ſeisma jäänud, ehk üle ukſe waatanud. Näitas lugo, kui ei oleks tulijad weiket urtſikut tähele pannud.

„Wõta meile müüri teha
Ümberringi, elde Jeſand!“
Laulab waga eideke.

Õhto widewiko aeal tõstis kanget tuult ja akkas lopſakat lund maha weeretama. Winge põhja tuul puhus kohiſedes aknate peale ja pragode wahelt tuppa. „Pane akna luugid kinni, poeoke!“ ütles wana eit, ja laulis oma lugo wokki taga. Noormees tõttas käsko täitma.

Sadoſe ilmaga jõudis õhtone pime ennemine kätte; ſiiski ei lõppenud weel tulijad otſa, waid nüüd kuuldi kaſakaid üks parw teiſe järele linna tulewad, kus majad juba nõnda waenlaſi täis oliwad,

et mõnel kodanikul kuuskümmend ja kahekſakümmend wõeraſt korteris olid. Ika kippus weel liſa peale tulema, ſeſt et kedagi ſaduſel ilmal pääwarjota ei tahtnud jääda.

„Wõtta meile müüri teha
Ümberringi; elde Jeſand!“
Laulab waga eideke.

Kuk oli ammugi kolmatkorda laulnud, kära rauges aega mööda waiki, ja öö raho walwas igal pool. Aga waga wana eit laulis ika weel wokki taga:

„Wõta meile müüri teha
Ümberringi, elde Jeſand!“

ja ei pannud tuule oogo tähele, mis õues mõllas. Noormees oli ammugi magama läinud, ja noriſes sängis. Ommiko poole rauges tuul waiki; ja kui weiket koito akkas tegema, ütles wana eit magajale: „Tõuſe ülesſe, poeoke! ja mine ukſe ette waatama, mis naabri rahwas teewad?“

Noormees õerus silmi uneſt ja ruttas ſiis käsko täitma. Kas ſa imet nääd? Õnneks käis toa uks ſisſe poole lahti, muido ei oleks mehikeſe jalg läwele, ega silm nägema ſaanud, mis ööſel õues oli ſündinud! Jah, Jumala ſuur wägi oli ööſel nii rohkeſt lund maha rappotanud ja tuiſoga kokko weeretanud, et lume anged kattukſe räästaſt kõrgemale ulataſid. Nüüd nägi noormees oma ſilmaga, mis kerge aſi Jumalal on, kiireste müüri teha.

„Wõtta meile müüri teha
Ümberringi, elde Jeſand!“
Laulis waga eideke.

Eesti rahwa Kasuline Kalender 1852, lk. 20